

Publicerad 2015-04-12 13:03 av Marianne Räf

Rubbet skall med !

Den Sista Våren

Luft, isande kall
når mina lungor.
Ute, hörs hundskall!
Darrande tungor.

Luften är fylld av
rök, som vädras ut.
Anden går med stav
in till Alltings Slut.

Samma som Igår,
skall hända, igen, -
utom alltför svår
Verklighet, min Vän !

Ock, helt nya ting
skall se Dagens Ljus.
Under Rymdens Ring,
vi höjer blå Krus !

I Väntan på Allt -
som, än, återstår,
- mellan varmt & kallt,
man en "feeling" får !

Å Rubbet skall med
i Evighet in....
Vi finner, nog, det
Bästa, - Någonsin !

Jag finner, väl, dig -
bland hallonsnåren.
Säg inte "aldrig", -
den Sista Våren !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten